

Capitolul V – Trinitatea Pg 44-45

Se va înțelege, desigur, că nu vorbim acum despre Absolut, Suprem și Infinit (căci despre El nu putem ști nimic, în afară de faptul că exista), ci despre acea glorioasă manifestare a Lui care este Marea Forță călăuzitoare sau divinitatea sistemului nostru solar — care este numit în filosofia noastră Logosul sistemului. Tot ce am auzit vreodată predicat despre El este adevărat; adică, tot ceea ce este bun, căci în aceste zile auzim atât de multe lucruri care nu sunt bune atribuite Lui. Cei care pretind că îl venerază, îi atribuie frecvent propriile lor vicii și îndrăznesc în mod necuviincios să-L descrie ca fiind gelos, furios, răzbunător și crud. Nu poate exista nicio umbră de scuză pentru aceasta printre oamenii care pretind a fi civilizați, iar cei care îl denigrează astfel pe Izvorul a toată Bunătatea și iubirea comit o crimă ale cărei rezultate nefaste nu pot fi ușor de măsurat. Dar tot ceea ce am auzit despre Dumnezeu care este bun — iubirea, înțelepciunea; puterea, răbdarea și compasiunea, omnisciența, omniprezența, omnipotența — toate acestea și multe altele sunt adevărate pentru Logos, în care, noi trăim în adevăr, ne mișcăm și existăm în ființa noastră. Și să nu uităm că în teozofie nu oferim acest lucru ca pe o părere pioasă sau ca un articol de credință religioasă. Pentru investigatorul clarvăzător, această Existență Puternică este o certitudine concretă. O simplă dezvoltare pur umană nu ne poate permite să-L vedem direct, în schimb, putem vedea dovezile inconfundabile ale acțiunilor și scopului Său, care ne înconjoară din toate părțile atunci când studiem viața planurilor superioare.

Așa cum ni se arată în lucrarea sa, Logosul solar este, fără îndoială, triplu. Trei și totuși unul, așa cum religia ne spune de mult timp încoace. Sunt multe aspecte care la prima vedere par de neînțeles în afirmațiile pe această temă din formularea veche a Bisericii; totuși, atunci când sunt explicate în lumina învățaturii teozofice, se va vedea că ele constituie o declarație remarcabil de precisă și foarte frumoasă a adevărului, chiar dacă pe ici și colo s-au strecurat pasaje din sfera materialismului degradant. Adevărata frumusețe și semnificație a Crezului Atanasian, de exemplu, poate fi văzută doar atunci când este studiat verset cu verset cu ajutorul diagramelor teozofice.

Este evident imposibil să ne imaginăm în vreun fel această manifestare divină, pentru că ea este în mod necesar dincolo de puterea noastră de reprezentare sau de înțelegere. Însă o mică parte din acțiunea sa poate fi, într-o oarecare măsură, adusă la îndemâna noastră prin folosirea unor simboluri simple, cum ar fi cele adoptate în planșa II. Se poate observa că pe al șaptelea sau cel mai înalt plan al sistemului nostru, manifestarea triplă a Logosului nostru este întruchipată de trei cercuri, reprezentând cele trei aspecte ale sale. Fiecare dintre aceste.....

Capitolul XI – Cum evoluează omul Pg 98-99

Sufletul coboară mai întâi în materia nivelurilor inferioare a planului mental. În mod aproape automat, un veșmânt din această materie este trasat în jurul său, un fel de veșmânt care reprezintă expresia exactă a calităților care există deja în el, cel puțin în măsura în care acestea pot fi exprimate la acel nivel.

Pentru că nu trebuie să uităm niciodată că fiecare etapă a coborârii înseamnă supunerea la limitare și, în consecință, nicio expresie a sufletului la un nivel inferior nu poate fi o expresie perfectă. Ea este doar o indicație a calităților sale, așa cum un tablou pictat de un artist este o reprezentare în două dimensiuni a unei scene existente (sau imaginate) în trei dimensiuni. Tabloul reprezintă scena într-atât de precis, precum poate fi reprezentată pe o suprafață plană prin intermediul perspectivei, dar în realitate aproape fiecare linie și fiecare unghi trebuie să fie în mod necesar diferit de linia sau unghiul pe care este menit să le reprezinte. Exact în același mod, adevărata calitate, așa cum există ea în suflet, nu poate fi exprimată în materia oricărui nivel inferior; vibrațiile materiei inferioare sunt cu mult prea plictisitoare și lente pentru a o reprezenta adecvat, iar coarda nu este suficient de întinsă pentru a-i permite să răspundă la nota care răsună de sus. Ea poate fi însă acordată pentru a corespunde cu aceasta într-o octavă inferioară, ca și cum vocea unui bărbat ar cânta la unison cu cea a unui băiat, exprimând același sunet atât de aproape pe cât permit capacitățile organismului fiecăruia.

Astfel, culoarea care exprimă o anumită calitate în corpul causal o va exprima și în corpul mental, ba chiar și în corpul astral, dar culoarea este mai puțin delicată, luminoasă și diafană pe nivelurile inferioare. Diferența dintre aceste octave de culoare este mult mai semnificativă decât putem reprezenta pe hârtie sau pe pânză; putem încerca să ne-o imaginăm doar prin trepte sau calități, deoarece chiar și următoarea octavă deasupra celei fizice este cu mult mai presus de concepția minții noastre atâta timp cât aceasta lucrează sub limitarea creierului fizic. Culorile astrale cele mai de jos pot fi considerate întunecate și grosiere; cu siguranță chiar așa sunt în comparație cu nuanțele mai înalte și mai pure, dar cel puțin sunt luminoase în asprimea lor; ele nu sunt atât de mult culori întunecate în sensul obișnuit al cuvântului, ci mai degrabă ca un foc slab strălucitor.

Capitolul XVII – Emoții subite *Pg 149-150*

Ocazional, ca acompaniament la cântarea sinceră, deși afonă a disidenților neștiutori de carte sau a țăranilor săraci dintr-o biserică catolică sau mai des în timpul unei slujbe sincere și serioase a unei biserici ritualice, se vor manifesta cantități mari de devoțiune reală. Poate că nu este un eveniment cu un conținut predominant inteligent, pentru că norii albaștri sunt rareori luminați chiar și de cea mai slabă strălucire de aur; dar cel puțin este autentic și are, fără îndoială, un efect înălțător asupra celor care îl simt.

Totuși, în majoritatea cazurilor, sentimentul de devotament pare să fie vag și prost definit, iar un specimen atât de frumos ca cel prezentat în ilustrația noastră este într-adevăr rar.

Furia intensă

Planșa XIII este poate cea mai izbitoare ca aspect din întreaga serie și, chiar și fără nicio explicație, ar fi în sine un avertisment elocvent împotriva nebuniei și a răutății de a ceda în fața unui acces pasional. Ca și în cazurile anterioare, fundalul obișnuit al corpului astral este temporar întunecat de haosul sentimentelor, dar acum gândurile puternice și vii sunt, din

păcate, cele de răutate și rea voință. Ele se exprimă sub forma unor spirale sau vortex-uri, dar de data aceasta asemenea unor mase grele și tunătoare de negură funinginoasă, luminate din interior de strălucirea sclipitoare a urii active. Șuvițe mai slab definite ale acelu-iași nor întunecat pătează întregul corp astral, în timp ce săgețile de foc ale mâniei necontrolate se lansează printre ele ca niște fulgere. Un spectacol extraordinar și cu adevărat îngrozitor; cu cât este înțeles mai bine, cu atât pare mai teribil. Acesta este cazul unui om care este absolut copleșit și înnebunit de furie — un om care pentru moment a pierdut complet controlul asupra propriei persoane și este capabil de crimă sau de cele mai oribile cruzimi. El poate fi impulsivat să comită orice fel de crimă și poate săvârși într-o clipă acțiuni de neispășit, chiar și în pofida unei vieți întregi de pocăință. Chiar dacă disciplina dobândită prin educație și obiceiuri bune îl mai reține de la forme de violență exterioară, sclipirile teribile care pătrund ca niște săbii în alte corpuri astrale pot fi în continuare prezente, iar omul îi poate răni pe cei din jur la fel de real, deși mai puțin vizibil decât dacă i-ar agresa în planul fizic.

O altă situație odioasă este generată de faptul că, în timp ce un astfel de om este o sursă de pericol pentru ceilalți, el însuși este complet lipsit de apărare în momentele în care pasiunea îl controlează total; dorința-elemental este supremă, iar omul real a pierdut temporar controlul asupra vehiculului său. În astfel de circumstanțe, o altă voință...

Capitolul XX – Aura Sănătății *Pg 180-181*

Până acum ne-am ocupat exclusiv de acele corpuri ale omului care sunt conectate cu planurile superioare, dar subiectul nostru nu ar fi examinat complet dacă am omite referirile cu privire la materia fizică subdivizată minuțios considerată de clarvăzător ca făcând parte din aura omului. O mare parte din această materie se află în stare eterică și constituie ceea ce numim dublul eteric. Acesta nu este în niciun caz un vehicul separat, ci trebuie considerat ca făcând parte din corpul fizic. El este clar vizibil pentru clarvăzător și apare ca o masă de ceață cenușiu-violetă, slab luminoasă, care întrepătrunde partea mai densă a corpului fizic și se extinde puțin dincolo de acesta, după cum se va vedea în planșele XXIV și XXV. Această materie eterică face legătura între planul astral și planul fizic, dar are și o funcție foarte importantă ca vehicul al forței vitale în planul fizic.

Sursa acestei forțe vitale care se revarsă asupra noastră este soarele — sursa vieții interioare, precum și cea a lumii exterioare prin intermediul luminii și căldurii emanate. Atmosfera terestră este inundată mereu de această forță, deși activitatea sa specială are loc în lumina strălucitoare a soarelui. Corpurile noastre fizice sunt capabile să trăiască doar prin absorbția acestei energii vitale. Aceasta este una dintre funcțiile artei eterice a acelu organ pe care noi îl numim splină. Acest organ prezintă o proprietate interesantă prin intermediul căreia reușește să configureze și să transforme forța pe măsură ce aceasta îl traversează, astfel încât să prezinte un aspect total diferit.

Forța în sine este invizibilă, ca toate celelalte forțe, dar, întrucât există în jurul nostru, în atmosferă, ea se acoperă de milioane de particule minuscule care sunt incolore, dar extrem de active. După ce a fost absorbită în corpul uman prin splină, aceste particule capătă o culoare

minunată, un trandafiriu palid. Acestea curg apoi în flux constant în jurul corpului, dar și în interiorul acestuia, de-a lungul nervilor, în același mod în care circulă globulele de sânge prin artere și vene, al cărui centru nervos este reprezentat de creier. În ilustrațiile noastre s-a încercat o reprezentare a aspectului general al acestui flux — a nu fi confundat cu o hartă exactă a sistemului nervos.

Este evident că acest flux este necesar pentru buna funcționare a nervilor, pentru că atunci când este absent nu există nicio senzație. Înțelegem cum un membru poate...